

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

15. Vanium quendam suspensum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

flare omnes, & doloris in gaudium
lacrimas, parentalia in hilaria ver-
tere. Surrexit ergo è ferali lecto
puella perrexitque vivere, & uxor
deinde & mater plurium libero-
rum.

Sed propius à tumulo aberat *Ioan-
nes Petrus*, Frater Ordinis, quem
vulgò nuncupant *Continentium*. Hic
dum in parietem fortè inclinatus,
prægrandis ferri, nescio unde de-
lapi violente casu occiditur. Non
erat opus medicis ullis aut medi-
cinis, ubi anima fugerat. Effertur
in eodem S. Francisci, sepulcro, quod
jam foderant, inferendus. Ibi tum
Gregoria quædam pietate in homi-
nè mne an Divum majore, incer-
tum, invocat S. NICOLAVM, propi-
tiatque voto cereæ imaginis, quæ
defunctum Fratrem pondere ex-
æquaret. Non tam citò illa elocu-
ta est, quàm ille vivere se dixit, &
ostendit, pedibus suis sese illuc re-
ferens unde, vespillones extule-
rant.

Sed heus ! ad supplicii locum,
ad crucem evocaris. quid horres?

C 3

non

15
Vanium
quendam
suspensum.

14.
Ioannem
Petrum
occisum:

non spectanda tibi luctuosa ibi scena
occurreret : quin immò triumphantem
NICOLAI patrocínio innocentiam latus
admirabere & laudabis. *Nuzubus & Vanius* (gentis
nomina) fratres Auximenses, ite-
agebant in Aprutio, cum homici-
dii, quod per eos fortè dies ibi-
dem patratum erat, veluti auctores
aut rei in vincula abripiuntur. Clamant
se infontes, frustra; peregrinos,
nihil : Divos omnes integritatis suæ
testes invocant, sed apud surdas aures.
Quia inficiari quivis cuius facile est,
veritatē equivoconatur Judex exprimere :
sed mendacium expressit. Cum enim
immanem lanienam juvenes ferre non
possent, farentur à se factum, quod
ne quidem illis unquam in mentem
anteà venerat, ut tam sæpe crudelia
inter tormenta moriendi compendiū
morte facerent. Quod solet, confitentes
reos Judex damnat, & crucis supplicio
addicit. Itaque cum neminem mortalem
hominem innocentiae suæ patronum

miseri invenirent, ab humanis sub-
 sellis ad cæleste tribunal appel-
 lant, & D. NICOLAO apud suos
 jam dudum ab ostentis famigera-
 to, causam suam commendatum
 eunt. Priori *Vanio* ad funestam tra-
 bem fune gula frangitur. Quarto
 post die educitur *Nuzubus* ad can-
 dem suspendendus. Dum laqueum
 collo aptat carnifex, notant qui
 spectatum accurrerant, in suspen-
 diarii *Vanii* cadavere (tale, & pu-
 tridum in omnium opinione erat)
 vitæ non obscura signa. Fit in vul-
 go murmurillum primò. Propius
 examinant, & jam nemo dubita-
 bat. It deinde cælo altus clamor,
miraculum, miraculum ingeminan-
 tium. Inciditur laqueus, delabitur
Vanius illæsus omnino integerque.
 Judex latam retractat sententiam,
 & quos sanctior judex absolve-
 rat, infontes innoxiosque tandem
 pronuntiat.

Ex Aprutio verte nunc ad In-
 subres oculos (pedibus hîc nihil
 opus) & videbis rem mirè miram.
 Ducis Mediolanensis uxor *Blanca*

16.

Fœtum
exani-
mem at-
que mon-
strosum,
vitâ atq;
formâ
donat.

fœtum enixa erat vitæ non modò,
sed figuræ etiam humanæ exper-
tem. Dubia quò se vertat puerpe-
ra, animum tandem ad Divum
Tolentinum piè reflectit, & què
longis antè precibus sæpè, nunc
voto etiam non vulgari fatigat,
promittitque soteria in æde (quæ
MARIÆ Incoronatæ tutelam Me-
diolani habet) novum illi à fundo
facellum, calicem verò in sacrario
Tolentino. Repentè adfuit Divus
invocatus, fœtuique formam hu-
manam & animam donavit; illa vi-
cissim Sancto, quæ promiserat. De-
nique mare Jonium animi remis
trajiciendum, ad Cypri Regem
Sachum, cujus injustam in præci-
pite irâ sententiam insigni mira-
culo S. NICOLAUS correxit. Hic à
prandio dum manibus aquam po-
scit, digito exemptum anulum
deponit ad malluvii oram. At qui
è gutturnio aquam affundebat
puer incuriosus, cum purgamentis
ipsum anulum ejicit. Haud mul-
tò post cum Rex repetit: negat
liquidò puer ullum à se visum. In-
stare